

Gjaldið fellur í gjalddaga um leið og matið hefur farið fram og skal innheimt af tollstjóra þess umdæmis, sem skipið er skrásett í.

45

15. apríl

Þeim aðilum, er kaupa hinar gjaldskyldu afurðir eða annast sölu þeirra fyrir togarana, er skylt að halda eftir og skila gjaldinu af andvirði afurðanna til viðkomandi tollstjóra, hafi það ekki áður verið greitt honum, og skulu þeir áður en greiðsla fer fram til útgerðarinnar, ganga úr skugga um, að framleiðslugjaldið sé greitt.

3. gr.

Útflutningsgjald af hvalafurðum samkv. 2. mgr. 11. gr. laganna skal innheimt um leið og útflutningsgjöld af afurðunum samkvæmt lögum nr. 81 frá 1947, um útflutningsgjald af sjávarafurðum og á sama hátt.

4. gr.

Framleiðslugjald af sildarafurðum samkv. 4. mgr. 11. gr. laganna skal innheimt um leið og útflutningsgjöld af afurðunum samkv. lögum nr. 81 frá 1947, og á sama hátt.

Nú ákveður ríkisstjórnin að nota heimild 4. mgr. 11. gr. laganna til þess að lækka eða fella niður gjald það, er um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar, eftir að gjaldið hefur verið innheimt, og skal þá útflytjendum endurgreitt gjaldið að svo miklu leyti, sem það hefur verið ofgreitt, og skulu þeir skila því til framleiðenda þegar í stað.

Undanþegnir gjaldi samkvæmt upphafi 4. mgr. 11. gr. laganna eru sildarafurðir, sem fluttar eru út fullverkaðar til manneldis, enda nemi brúttóþyngd hvers pakka eða dósar eigi meira en 8 kg.

5. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari hafa lögtaksrétt.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum um gengisskráningu, launabreytingar, stóreignaskatt, framleiðslugjöld o. fl., nr. 22 19. marz 1950, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 15. apríl 1950.

Eysteinn Jónsson.

Magnús Gíslason.

REGLUGERÐ

46

22. apríl

um verndun fiskimiða fyrir Norðurlandi.

1. gr.

Allar botnvörpuveiðar og dragnótaveiðar skulu bannaðar á svæðinu frá Horni að Langanesi innan línu, sem dregin er 4 sjómílur frá yztu annesjum, eyjum eða skerjum og mynni flóa og fjarða.

Fyrst skulu dregnar beinar grunnlínur milli eftirfarandi staða og síðan sjálf markalínar samhliða þeim en 4 sjómílur utar.

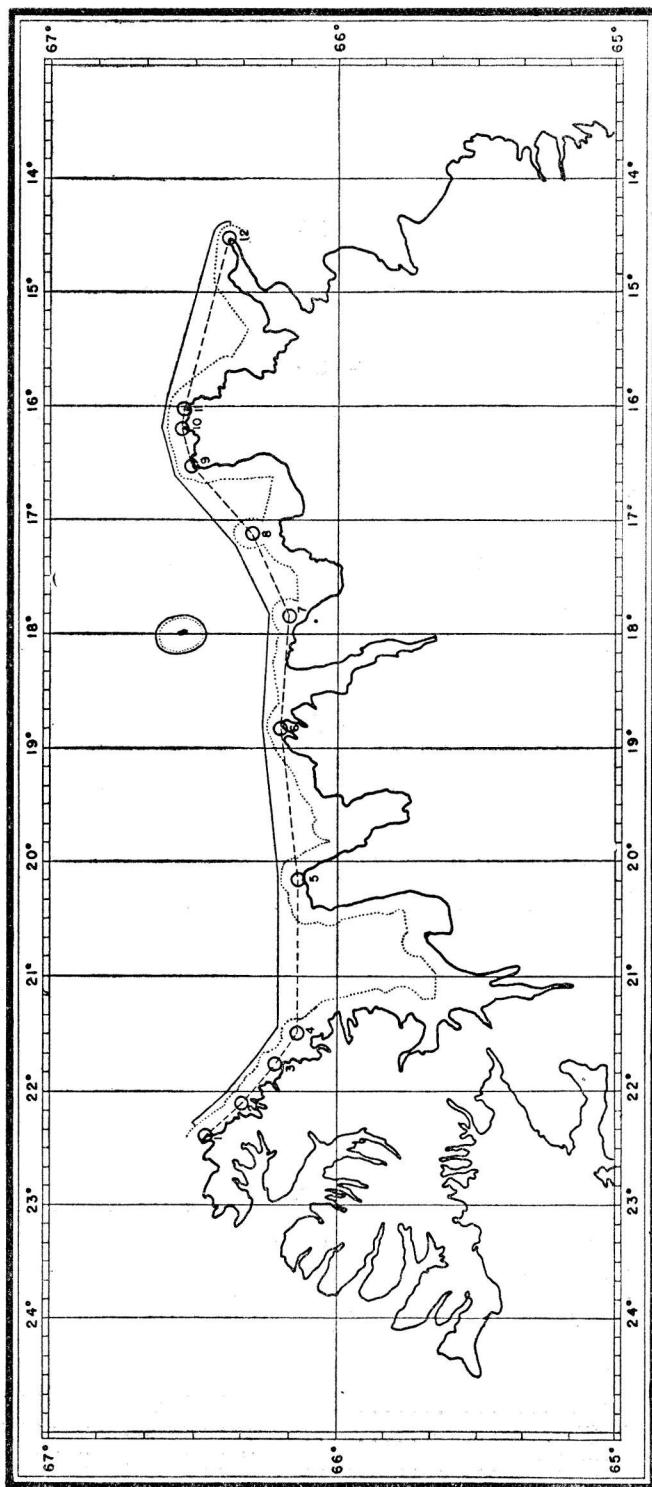
Staðir þessir eru:

1. Horn	66° 27'4 n.br., 22° 24'5 v.lg.
2. Íraboði	66° 19'8 — 22° 06'5 —
3. Drangasker	66° 14'3 — 21° 48'6 —

1950

136

46
22. april

4. Selsker	66° 07'3	n.br.,	21° 31'2	v.lg.
5. Ásbúðaríf	66° 08'1	—	20° 11'2	—
6. Siglunes	66° 11'9	—	18° 50'1	—
7. Flatey	66° 10'3	—	17° 50'5	—
8. Lágcy	66° 17'8	—	17° 07'0	—
9. Rauðinúpur	66° 30'7	—	16° 32'5	—
10. Rifstangi	66° 32'3	—	16° 11'9	—
11. Hraunhafnartangi	66° 32'3	—	16° 01'6	—
12. Langanes	66° 22'6	—	14° 32'0	—

46

22. apríl

Endamörk svæðisins eru að vestan: lína dregin í rétt norðaustur frá Rana á Hornbjargi, og að austan: lína dregin í rétt austur frá Langanestá.

Auk þess skal dregin markalína 4 sjómíllur frá yztu annesjum og skerjum Grímseyjar, í kringum eyna (sjá uppdráttinn).

2. gr.

Á svæði því, sem um ræðir í 1. gr., mega íslenzkir ríkisborgarar einir reka síldveiðar og má aðeins nota íslensk skip til veiðanna, sbr. lög nr. 33 frá 19. júní 1922, um rétt til fiskveiða í landhelgi.

3. gr.

Útgerðarmenn þeir, er um ræðir í 2. gr. og hafa í hyggju að stunda sumar-síldveiðar fyrir Norðurlandi á tímabilinu frá 1. júní til 1. október, skulu sækja um leyfi til sjávarútvegsmálaráðuneytisins fyrir 1. júní 1950 og síðan fyrir 15. maí ár hvert og tilgreina í umsókn sinni, hvaða skip þeir ætli að nota til veiðanna og hvers konar veiðarfæri verði notuð.

Nú telur sjávarútvegsmálaráðuneytið, að um ofveiði verði að ræða, og getur það þá í byrjun veiðitímabils eða síðar takmarkað fjölda veiðiskipa og hámarksafla hvers einstaks skips.

Aflaskýrslur skulu sendar Fiskifélagi Íslands á þann hátt, sem fyrir er mælt í lögum nr. 55 frá 27. júní 1941, um afla- og útgerðarskýrslur.

4. gr.

Með ákvæðum reglugerðar þessarar er ekki heft siglingafrelsi skipa á hafinu, enda sé löglega um veiðarfæri þeirra búið, sbr. lög nr. 33 frá 19. júní 1922.

5. gr.

Framkvæmd á reglugerð þessari skal hagað þannig, að hún sé ávallt í samræmi við milliríkjasamninga um þessi mál, sem Ísland er aðili að á hverjum tíma.

6. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar og reglum og auglýsingum, sem settar verða samkvæmt henni, skulu varða sektum frá kr. 1000.00 til kr. 100 000.00. Þó skulu refsíákvæði gildandi laga um bann gegn botnvörpuveiðum og dragnótaveiðum haldast óbreytt varðandi hafsvæði, sem þau hafa verið miðuð við.

7. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júní 1950.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnins.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 22. apríl 1950.

Ólafur Thors.

Gunnl. E. Briem.